

Rémuralom Finnországban.

Stockholm, december 19. Az *Aftenbladet* jelenti: A jelenlegi finnországi viszonyok nem képzelhetők el egy olyan ember számára, aki szabad országban él, ahol sajtó- és gyülekezési szabadság van s ahol tiszteletben tartják a személy és a tulajdon sérthetlenségét. Ezek közül az emberi jogok közül Franciaországban már régen nem találjuk egyiket sem.

A finn nemzet tökéletesen ki van szolgáltatva Seyns nevű kormányzója kénye-kevének. Ez az ember úgy dolgozik ott, mint egy keleti satrapa. A mostani háború folyamán egyszerűen szabad folyást enged boszúvágyának. Alig mulik el nap házkutatások, letartóztatások és számkivetések nélkül. Most a szociáldemokraták ellen dühöngenek, akik mindig szálka voltak az orosz zsarnokok szemében.

TÖRÖK JELENTÉS.

Konstantinápoly, december 19. A főhadiszállás a következő kommunikét teszi közzé: Egy angol cirkáló, amely néhány nap óta Akaba előtt cirkált, most katonákat szállított partra. Elősiető csapatunk megtámadta az ellenséget és arra kényszerítette, hogy ismét visszatérjen a hajóra. Tűzelésünk a cirkáló egy fényszóróját elpusztította. (Közl a magyar minisztereink sajtóosztálya.)

Akaba a Vörös-tenger északkeleti kikötője a Szinai-félszigeten. Az angolok itt nyilván azért akartak csapatokat partra szállítani, hogy a Suez-csatorna ellen vonuló törököket hátbatámadják. A kísérlet kudarcot vallott.

A Times Anglia bombázásáról.

Amsterdam, december 19. A *Times* jelenti, hogy *Hartlepoolban eddig kilencven halottat találtak* és azt hiszik, hogy a romok alatt még vannak halottak és sebesültek. Csak az egyik hartlepooli kórházban százhatvan sebesült fekszik. A bombázásnak sokkal komolyabb következményei voltak, mint kezdetben gondolták. A német hadihajók óriási területet ársztottak el gránátjaikkal és több száz házat súlyosan megrongáltak. Egy nagy földrengés nem okozhatott volna nagyobb pusztítást, mint a német gránátok. A tengerparton fekvő városnegyed különösen sokat szenvedett. Hogy a németek milyen kitünően céloztak, azt bizonyítja, hogy a nagy városi kórház egészen sértetlen maradt, míg a körülötte levő házakat a szó szoros értelmében megsemmisítették. A *Times* vezércikkében is a német hadihajók támadásával foglalkozik és kijelenti, hogy az első német gránát, mely angol földre csapott le, az első koporsóság Németország politikai koporsójában, mert az angol nép most már föl fog ébredni. Az teljesen közömbös, hogy Németország Anglia ütőere tette a kezét, mert a hatalmas angol flotta a maga 1.300.000 emberével elbirja az ilyen kísérletet. Anglia Németország ezen támadására azzal fog felelni, hogy még több csapatot fog küldeni Franciaországba.

A HODEIDAI INCIDENS.

Konstantinápoly, december 19. Autentikus információk szerint a hodeidai incidens, amelyről a portának a Jemennel való távirati összeköttetés megszakítása következtében nem volt tudomása, immár annyiban elintéztnek tekinthető, hogy a porta az olasz kormány által támasztott összes elégtételezési feltételeket elfogadta és Róma közveti-

tésével e pontok végrehajtására jemeni válnak megadta a szükséges utasításokat.

A VATIKÁN A KARÁCSONYI FEGYVERSZÜNETÉRT.

A *Corriere della Sera* jelenti Rómából: A pápa újból megkísérelte, hogy karácsonyra a hadviselő felek között fegyverszünetet létesítsen. A Vatikán előterjesztése kedden ment el a hadviselő hatalmakhoz. A pápa azzal a kérelemmel fordul a hatalmakhoz, hogy karácsonyra 48 órai fegyverszünetben állapodjanak meg. Az oroszok esetleges kifogásainak azzal akarják elejét venni, hogy az orosz karácsonyi ünnepekre hasonlóképpen fegyverszünetet fognak létesíteni.

A BUKARESTI NÉMET ATTASÉ A SZULTÁNNÁL.

Bukarest, december 19. A *Diminutea*-nak jelentik *Konstantinápolyból*: Beavatott külpolitikai körökben elsőrendű fontosságnak értékelik azt a tényt, hogy a bukaresti német katonai attasé, Bronsart von Schellendorf őrnagy, — aki különben fia von der Goltz basa tábornoknak — másfél óra hosszútartó külön kihallgatáson jelent meg a szultánnál.

OROSZ EZREDES BUKARESTBEN.

Bukarest, december 19. Az *Universul* jelentése szerint *Wisotzky* orosz vezérkari ezredes és császári szárnysegéd *Mayer* százados kíséretében a *Wolgaria* orosz gőzösön a tulceai kikötőbe érkezett és onnan gyorsvonattal Bukarestbe utaztak tovább. Állítólag különküldetésben, amelynek egy pétervári jelentés szerint orosz diplomácia köreiből nagy jelentőséget tulajdonítanak.

Üldözik a Dresdent.

Bécs, december 19. A *Corriere della Sera* londoni levelezője hosszú és izgalmas tudósítást közöl arról a hajtóvadásatról, amelyet az angol flotta — valószínűleg japáni és francia segítséggel — a falklandi szigetek mellett vívott ütközetből elmenekült német cirkáló, a Dresden kézrekerítésére indított. Az ütközetben öt német hajó vett részt, ezek közül négy elsüllyedt, az ötödik, a gyors Dresden pedig, miután hősiességet vett az öt óra hosszútartó csatában, bámulatos ügyességgel elmenekült a harminennyolc ellenséges hajó elől. Végtelenül érdekes, hogy a vakmerően és páratlan ügyességgel manőverező Dresden sorsa Angliában talán még nagyobb érdeklődést kelt, mint Németországban. Az angolok lelkéből a legborzalmasabb háború sem tudja kiirtani a vonzalmat minden bravuros és sportszerű jelenség iránt és abban, hogy egy hajó, — hogy úgy mondjuk — az orránál vezet harminennyolc másikat, az angolok elsőrangú sportszerű eseményt látnak. Most már az angolok is elismerik, hogy Dresden remélheti a megmenekülést, annak ellenére, hogy két szénszállító segédhajóját elfogták. Am valószínű, hogy a Dresden menekülésekor valamennyi szénraktárát teljesen megtöltötte és így igen hosszú ideig a legnagyobb sebességgel haladhat. Egymagában a Dresden nem jelent nagyobb veszedelemet az angol kereskedelmi flottára, amde Londonban még korántsem felejtették el, hogy a Csendes-tengeren ott van még két rendkívül veszedelemes cirkáló, névszerint a Bremen és a Karlsruhe. E kettő közül kivált a Karlsruhe óriási károkat okozott már eddig is az angoloknak, annyira, hogy már-már elérte az Emden világhíres rekordját. Ha a Dresdennek

sikerül a másik két gyors cirkálóhoz csatlakoznia, ez a három hajó együttesen már komoly veszedelemet jelent nemcsak az angol kereskedelmi, hanem hadihajóira nézve is. Londonban annyival is inkább sürgetik a Dresden elpusztítását, vagy lefegyverezését, mert általános az a fellelés, hogy ha ez a hajó csatlakozik a másik kettőhöz és Közép-Amerika vizeire vonul, ott igen nehéz lesz az ártalmatlanná tevésük. Ugyanis, amíg a dél-amerikai államok, mint Argentína, Chile, Brazília és Peru lehetőleg kedveznek Angolország-nak, addig a közép-amerikai államok java-részt Németország pártján vannak és minden védelmet megadnak a német hajóknak.

Levél a táborból.

Egyik szegedi uriaszony szivességéből közöljük a következő érdekes tábori levelet: 1914. december 9.

Kedves, jó testvérem, már rég vártam soraidat, míg azután tegnap a posta meghozta december 1-én kelt lapodat. A múlt hetekben azért irtam meg előre, hogy hosszabb ideig ne várj tőlem postát, mert tudtam, hogy nem lesz módomban írni és nem akartam, hogy miattam aggódjál. Ugy szeretném, ha láthatnál néha, hogy megnyugodnál; végtelenül sajnálom, hogy így levélben nem nyugtathatlak meg jobban, de tudod jól, hogy nem szabad és nem lehet részletesen írnom.

Most egy kis paraszt házikó egyik szobáját lakjuk. A tűzhelyen ég a tűz, sőt egy idő óta rendesen tisztálkodhatunk is. Nagymosást is tartottam megint s úgy látom, mosónői tehetségem elég szépen fejlődik, mert egészen fehérre tudok már mosni. (A levélíró civilben főgimnáziumi rendes tanár!)

Meg tudom érteni, hogy neked fáj az, hogy még a világtájat sem tudod, merre járunk, mert a fiúk is rendesen tőlem kérnek, merre lehetnek az otthoniak s olyan jól esik nekik arra nézni, ahová az ujjammal mutatok. Hát csak fordulj édes testvérem arra, amerre eddig néztél s bizonyára meg fogsz könnyebbülni, mint én is, mikor rátok gondolok.

Nem hinnéd, hogy még *mielőzetben is van részem, még pedig ingyen. Gyönyörű napkelték és — nyugták* vannak. Olyan szépek, amilyeneket otthon is csak ritkán látam. S nem zavar benne senkisésem, mert ha őrzáraton vagyok éppen, hallgatást kérek társamtól arra a negyedórára. A puskaropogás és ágyudörgés már nem hat rám zavarólag. Ha pedig ennek vége és az ember már nagyon elgondolkozott, *van még magyar nóta, el lehet szépen fütyülni* s azzal aztán elcsendesül odabent is a nagy muzsikusz: a lélek.

A napokban itt esős időjárás volt s állandóan lanyha nyugati szél fúj, hidegről szó sincs. Ma is, mint tegnap, derült az idő, azt lehetne hinni, hogy március van.

Sokszor gondolok *Nónay* bátyánkra. Ha *Przemyslben* van, akkor azt hiszem, jó helyen van. Az nagyon kemény dió marad a muszkának s reméljük, hogy mindig bele fog törni a foga, ha még annyiszor akar is beleharapni.

A fiúk itt körülöttem nagyban kritizálják a tegnap érkezett újságokat s hallhatnál sok bölcselkedést, amíg egy jó tréfával elnémitjük magunkban a tudós csizmadiát.

Névnepodra nem küldhettem rózsá-, ibolya- vagy gyöngyvirágcsokrot, helyette ide mellékelek két elkésett buzavirágot. A múlt héten szedtem őket, igaz, hogy a fagy már megcsipte szegénykéket. Gondolt, hogy élnek és olyan szépen nyílnak, mint nálunk otthon a vetésben s vedd olyan jó szíveddel, mintha szép kerti virágok volnának.

Boldog ünnepeket még nem kívánok, a helyzetem most olyan, hogy addig még írhatok. Addig is számtalanszor gondolok rátok, uraddal együtt sokszor ölel és csókol

szerető Gerőtök.